

Câmpulung-Muscel - ARGES

Potrivit catagrafiei din 1838, orașul Câmpulung avea 6.278 locuitori, dintre care românii erau 5.467 (81,2%), urmau romii (514, deci 8,1%) și, la mare distanță, de alte grupuri precum sârbi (136), unguri (59), greci (56) etc. După dezrobire, a avut loc un proces de asimilare a romilor. Conform recensământului din 1930, în mediul rural din jud. Muscel, s-au declarat ca țigani 3.326 persoane din totalul de 135.929, adică 2,4% , iar orașul Câmpulung, cu o populație de 13.868, înregistra un număr de doar 124 persoane (0,9%) care se recunoșteau ca fiind țigani. Probabil că numărul lor real era mai mare.

În perioada interbelică, au existat forme de organizare a romilor musceleni care s-au integrat rapid în organizațiile romilor de la București. Astfel, în vara 1934, exista deja o filială musceleană a Uniunii Generale a Romilor din România, condusă de Gheorghe A. Lăzurică, iar Ilie Săvulescu, declarat președinte al romilor din Muscel, era în comitetul de inițiativă al UGRR. Ulterior, au fost înființate diferite filiale ale romilor musceleni în localitățile Stâlpeni și Beleți.

În urma recensământului din 1942, Poliția orașului Câmpulung-Muscel raporta că nu existau romi nomazi pe raza orașului, iar din categoria romilor sedentari indezirabili a întocmit un tabel cu patru țigani stabili cari nu au mijloace de existență sau ocupație precisă din care să trăiască în mod cinstit prin muncă. Dintre aceștia o singură persoană a fost deportată. În decembrie 1942, Poliția Câmpulung va aviza favorabil repatrierea ei din Transnistria. Dar, CZ Vasiliu a refuzat să aprobe această revenire. De altfel, este foarte probabil ca până atunci ea să fi murit.

În septembrie 1942, au fost deportați alți 44 romi (11 bărbați, 10 femei și 23 copii), de data aceasta de pe teritoriul rural al județului, din comunele Bughea de Jos, Bogați, Tutana, Aninoasa, Schitu Golești, Nucșoara, Mălureni, Vrănești, Golești, Cotmeana, Topoloveni și Dobrești. De asemenea, existau planuri ca deportările romilor să continue. În octombrie 1942, Poliția Câmpulung-Muscel a întocmit un tabel cu 22 capi de familie (în total 37 persoane). Întrucât deportările se sistaseră, aceștia din urmă nu au mai fost deportați.

Surse:

DANIC, fond *Inspectoratul General al Jandarmeriei*, dosar 126/1942, f. 91-94; f. 114-119.

DANIC, fond *Inspectoratul General al Jandarmeriei*, dosar 127/1942, f. 139-166; f. 270; f. 334-335.

DANIC, fond *Inspectoratul General al Jandarmeriei*, dosar 43/1943, f. 72-74.

DANIC, fond *Direcția Generală a Poliției*, dosar 185/1942, f. 21.

DANIC, fond *Direcția Generală a Poliției*, dosar 187/1942, f. 80-81.

DANIC, fond *Direcția Generală a Poliției*, dosar 188/1942, f. 127.

DANIC, fond *Direcția Generală a Poliției*, dosar 190/1942, f. 235.

DANIC, fond *Direcția Generală a Poliției*, dosar 193/1942, f. 185.

DANIC, fond *Direcția Generală a Poliției*, dosar 194/1942, f. 184-185.

DANIC, fond *Direcția Generală a Poliției*, dosar 196/1942, f. 16-17.

Spiridon Cristocea; Ștefan Trâmbaciu, *Câmpulungul Muscelului: reflectat în cataografia din 1838*, Pitești, Editura Ordessos, pp. 7-8.

Lucian Nastașă, Andrea Varga, *Minorități etnoculturale. Mărturii documentare. Țigani din România (1919-1944)*, Cluj, Editura CRDE, 2001, doc. 52, p. 147; doc. 65, p. 251; doc. 207, pp. 348-349; doc. 238, p. 442.

Viorel Achim, *Documente privind deportarea țiganilor în Transnistria*, București, Editura Enciclopedică, 2004, doc. 84 131.

[Petre Matei]